

הוא לזכר כראוי עם בנא. שיש לו לשון יפה עם עליו בתים. ויכול הוא להגיד משיבות נאה. ויש לו אושים לנהל קהילה. ובאים הם הארזים וממנים אותן לרז. ומאלו המי הארזים נולדים קור חם וחושבים שזבאי הרז הוא לזדיק שהרי הוא הרז של הקהילה. וממילא הוא מחשיבו. ואח"כ כשהתקלים רואים הם את התנהגותו ושואלים האם כך מתנהג לזדיק. נמצא שהדור הזה נצנע מן השמים שנתמדו למצב שמי שלזדיק להפסיד להם מצב שהוא לזדיק אינו באמת הלזדיק. וכך יכול להיות כל הדור לקריו בזה וכפי כמה שיחנכו אותם שיהי' להם אמונת לזדיקים וצד אמונת לזדיקים האט מן ז"י אלס מצד בארפיהרט. כי על זה היה לזדיקים. שזדיקים להאמין בו. וכלל דעת הוא צען גדול ופטרט כשכא להצנין של לזדיקים לזדיקים להשתמש קודם בהדעת. וזו בנמצא שזדיק הוא לזדיק אס יש בו המזה מנוה של כדס הרחק תרחיק מאיש נבל כזה כמו משור המודה הגם שהוא לזדיק. וכן אי' בזה"ק שכל מצנישין את הדור שמתקום להצמד לזדיקים מצמידין להם רוצים המטעים את הדור. וזהו מהותם הגדולים ששיג. שהרי קיוו ממנו לפנות הצלחה בוחניות. וצדק צוד ירבו מהדרך על ידו. ומת' לכל צונש יש עצות. שהשת' ונתן עצות ולזדיקים להיות תם וזן תורה. וכלומדסן תורה ומתנהגים כהווי אזי השית מאיר את הצנין ויורה חטאים בדרך שיה' לו הפחנה לידז מי הוא הלזדיק. והרה"ק ר' איציקאל ממשעווארסק צ"ע בס' ספר לזדיק. ומה"ק ממשעווארסק צ"ע. והגיד במאמר. והתק' עלו ה' יכול למצוא את דברו לשה' אס גדול הארבעות. ואמר שהרה"ק מצדישניש צ"ע אומר שקשה להגיד לזדיק אמת. והגיד שהרה"ק ממשעווארסק צ"ע שזהו מנני סאין יודעין מי הוא הלזדיק אמת! ולכן קשה להגיד לזדיק אמת! עכ"ל לזדיקים להשתמש בהדעת לידז במי לזדיק להאמין. ואזי אי אפשר ליה'.

לא חשש פו' בהר תפסה

מאמר תנ"ך

זה המאמר סודי על מצעה שה' יר' נחמן צ"ע בדרכו לזר' שנתלה אליו ר' מצניפאצ' וויאצפסקר בחלומו וזילה לו זה הנין שש אתה מטול על היס להכניצ הלנים. ופירושו עפ' דברי האריה' כמות אתה' גבור לצולס אזני. אתה' הוא אולף תה'. כי ה"ם פו' בני' אולף ת'. שהס ה' צינים. ה' אטון מנצב' - [מנצב' בני' פו' - ובא' כלז מכלס היו ה"ם פו' וסס ה' גבורות השורשיים היו אולף תה'. ממילא היו הסגולה להשתק ציני היס של הרוח סגרה. ליקח ה' לצולס וליקח על כל אחד ור"ה חס"ה שגני' פו'. ולהליכס לתוק היס. ולחון לשס אתה' כנל. וזהו שסו ללו אתה' תשפחן. מספרים שהגבאי של ר' נחמן צ"ע ה' שמו ר' שמעון וה' אדס גדול. ובסס ה' אכס בספירה על היס וה' בסכנה והשתמש בלו הסגולה וניצל שנתק היס. ונדדד קצת רמזים על הצנין. ומה שנועד לזכר עזורה. ידוע מאח"ל הסכנין כזן חסידיים ויש לומר ר' זון חסידיק' רמז לרז חסד. סאלו הסכנין ההולכין בים ולזדיקים להשתק ציני היס. הוא ע"י ורז חסד. והוא השי' של הישמ"ה שהוא מכון כנגד חודש אלול. שהימש"ה הם כנגד ה"ג חששים עם חודש הציבור. וכונת חודש אלול אי' באריה' שהוא הפ' הנותן בים דרך. ית' דרך בני' ר"ה חס"ה על ידו אכס מקללים דרך בים. וצנין כזן גדול. הוא ג"כ פירושו ר"ה חסד. כי כזן הוא חסד. וזגול הוא רז חסד. וכן אתה' מרמז על חסד כמש"ל אתה' כזן לצולס. ואי' באריה' שהח' גנדי כהונה רומזים על הח' מדות האחרונות של הישמ"ה מרז חסד עז ונקה. והיינו כי הישמ"ה הם הלכוס של הש' כמש"ל שהשת' נקטל בהימש"ה כביכול כלים ציבור. והחמשה מדות האשונות הם דרגא יתירה סאין הכזן גדול יכול להמשיכס. אבל מרז חסד ואילך יכול הוא להמשיג. וזהו "זכר אברה"ן הם המדות של רחמים תיקוני דיקנא. שיועד על פי מדותיו היינו שיוודין על גזדיו שמתחילים מרז חסד. אכס הכזן גדול פירושו רז חסד. וזהו סאין לזכר גדול והוא אשה

בפתול' יקח - כי מצו אלזו הוא בתולה. וכיון שמדתו הוא רב חסד המכון לאלזו לכן דוקא הכהן גדול דברך ליקח בתולה.
 והיינו כי ענין המלכות כלל שייך לדינים. דינא דמלכותא דינא. ואשר הוא כיוני למלכות. ויש ב' בח' במלכות אלה ורחל.
 וכנודק יש הים והיבשה ששניהם רומזים למלכות. כי ים הוא בח' אלה שהיא הדגה הגדולה של מלכות. בח' עלמא
 באיתכסא. והיבשה הוא בח' רחל שהיא הדגה הגדולה של מלכות. בח' עלמא באיתכסא. והוא משל על מידת המלכות
 שיש בו ב' הנהגות. שהקב"ה הוא מלך באיתכסא כגון בצמח הלעות וכדו'. וגם הוא מלך בהתקלות. ודודאי התלות של
 מלכות הוא להיות בהתקלות. ומ"מ יש לו ב' הכח' - איתכסא באיתכסא. כי סוכס' לא דבר שדברך להתקלות דברך הוא להיות
 מקודק באיתכסא. וכגון ענין משיח שהוא בהתקלות היותר גדול. אבל לא המלך של משיח כענין הק"ל דברך להיות באיתכסא
 עד שגא המלך של השליח. וכך כי דרכים ללבוש האיתכסא והאיתכסא גם יחד. לצדק יש אדם יש' למסור ולגלו'. וזהו
 שבהמצה הוא דגה דמלכות והוא בא מלואה' שהיא איתכסא. וכך ענין י"ן הוא התקלות. נכנס י"ן יבא סוד. לכן בשעת
 צמיח הי"ן דברך להיות שתיקה. השתיקה יבא ל"ן. כי לא דבר השייך להיות בהתקלות אזי לפני צמח השליח שלו דברך הוא להיות
 באיתכסא. לכן לצד' הוי מלכות באיתכסא. וכן הנשים רומזים למלכות דרכים הם להיות לצניעות באיתכסא. וכמס' ונחש'ה
 אשתך כגון פורי' בירכת' בתך. משילא בשמתיקין דיני המלכות אורס זאת גילוי גדול למלכות. וכמו בקריאת יס סוד
 שמעך דיני הם ובתחו ללוי' ואמרו ה' יתנוק לצדק וצד. וזהו הסוד הנחת בים דרך שהי' מלה הגנובות של המלכות שהיא
 ענה באיתכסא שאינו מניח אצ' להתקלות ממת רוח דיני המלכות. שהמלכות אינו מניח אצ' להתקלות רק אס צומחין צד' דיני.
 ולכן היא באיתכסא. אבל ישנו הנהגה של רב חסד' שהוא חסד גדול מאוד. והוא אורס גילוי גדול למלכות. וזהו רב חסד'
 בני' אלה רחל. ים דרך כנז'. וכן אתה גבור לצדק אדני. הוא רב אולג' שהוא לשון התקלות. ולשון הקדוש ישנו ולצמיח ב'
 תיבות שמבאט שמספרם שיה' הם פירוש אחד. ולצמיח ישנו תיבה אחת שיש לו ב' פ' חשים הבכיים. כגון 'רש' הוא
 הדבר המושג. ולרש' היינו לצדק שרש'. וכך 'לוי' הים הוא התקלות של איתכסא של הים. שרצה לטול' גם את
 היבשה. וזכר' אינו רוצה להניח שיה' דרך בתוך הים שפירשו כגון גילוי האורחות שבתוך הים. או עכב' דרך להניח עלמא
 באיתכסא דרך הים בלי שהים יגרום הפסק. וזהו ריבוי הדינים של לוי' הים. ודברך להניח אלזו הדינים צ' גילוי של רב
 חסד. ובת' על זאת יתפלל כל חסד' אילך לצד מצא' רק לשל' מים רבים אלזו לא יג' צו. כי הספני רובן חסדי' והם
 מתפללים תפלה זו לצד מצא' זו אשה שלו יז' זו התקלות עלמא באיתכסא שהוא של' מים רבים. והוא צ' המסך הם'
 אתה' סתר י'. שצ' הם אתה' יוכנז הדינים של סתר' ותפלה לא הצנינים שסתר אל השליח. מדר תרני'.

וכך כי אין לו אדם להתפלל מהסתירים. כי אתה סתר י'. פירוש שיכולים תמיד לדבר להשי' לשון אתה'. לשון נוכח
 פני ה'. וכל צמח שיש התקלות הסתר מצד ריבוי דיני המלכות דרכים להתקוות להשי' ולומר אתה' לשון נוכח. ובהמצה
 אמר גם כי אלק בני צלמות לא איראו רצ' כי אתה' צמחי'. שגם כל מקומות ההסתר לא איראו רצ' כי אולם להתקוות
 להשי' ולומר אתה'. ומצתי' ממה' שליט' כי לא המצטר לצד אינו מדבר לשון נוכח. כנאות דשא ירדני וכו'. כי בצמיח האדם
 לא ידבר נוכח פני ה'. ורק גס' כי אלק בני צלמות אזי לא ידבר עוד לשון סתר. רק יסתוות וידבר נוכח פני ה'. ולכן לא איראו רצ'
 כי אתה' צמחי'. ומצתי' דבר בשר בכל לשון נוכח. 'שכל' ומצתי' וכו'. והיינו שהי' המנין לו זה החת צרה כדי שאכן יסתוות
 להשי' ויאמר אתה'. כי השי' רצה לתקו'. ואם ה' מתפלל מההסתר ה' חושש שדרכים לרחוק. ודברך האדם ירצה של מצב של
 הסתר המניח להאדם. והוא מבאט שהי' רוצה לתלות לו גילוי יותר גדול. שהוא שגם בני צלמות נמא' השי'. שמתכנס אובים
 הרי הוא מלובש בחסדי' רגיליים. אבל השי' רוצה להספיד לו חסד יותר גדול. בח' רב חסד. וכך דינים הוא מספר ורב חסד'.
 שהוא הדגה של גס חושך לא יחשך מתך. שחיתותיות נראה הוא כחושך אבל באמת הוא החסד היותר גדול שצדוק. וזו פונה

האדם לזה הרד חסד ואומר אתה אזי יתהפך כל המצב לטוב. וכמו בקרמס שפעה הנותן בין דרך יי שצדקו בני אל ה' וזהו
הדרך של בעלי תשובה. שהוא מיוחד לחודש אלול. כי הדעת תשובה צריך להשתמש מאד בזה השמן אתה. כי הוא חושב שהוא כבר
נכרד מהשית. והוא כבר מרחק מאד. והוא במצב של יאוש כאלו נשלח בני צלמות למצולת ים. לכן הוי ציור תקונו שפאצה מקום
שכל שהוא נמצא. אשכנה באחרית ים גם שם ידך תנחם ותאחזני ימיני. גם חושב לא חשיך ממך. שברגש שאמר אל הדיבורים
מתהפך הכל. שהשית צובר לו ומצואו מהמצולת ים. וזה השער בתחם שהמורה לעצמי תשובה. גם כי אולג בני צלמות. כי אתה צמתי
וכך אדמור ציץ כי במנחת יהודה שהמורה הוא ההושן שאמר ברוך אתה ה'. כחשכ ויאמר דוד ברוך אתה ה'. והוא מחמת
שדורה למחר החלט ברוח מלכני ה' ותחבא האדם ואסתו. ואלו השית אינה ואי בתרגום שאלו איך את סבר לסיסתמר מן קדמי.
איך אתה חושב אתה יכול להתחבא מהשית. איך נפלת ככל למחר החלטו אתה חושב להתחבא. איך נתקדמת ככל. האם תוכל
להתחבא. חושב בעצת הוא להתחבא. אדורה אתה צריך להשית. ואיך נפלת ככל לעשות ככל אצות צר. אמנם האמת. איך באשך
שהתחבא בתוך העץ שבו חטא. שחש שזאת אכן איך לפרוח מהשית אצל במקום החלטו בודאי למו ה'. גילוי שכינה. ואדורה למו ה'.
יכול לפרוח בנבש אז לפגוש עם השית. שחש אצל לחטא ואיך יהי צדק נפלא לעבר עם השית. איך יכול חוטא לעבר עם השית. ממילא
למו ה'. למצב שיוכל לעמוד בנים בנים עם השית. כי ה' מלא בודה ולומה. ואלו מצאו לעצמו מקום בצולס. לכן ברוח המקום החלף
שבו חטא. ואלו השית אינה. האם אתה חושב שיתחבא אתה להתחבא שם. האם אין אתה יודע כי חטא כל הארץ כפשוטו. ועם חטא
ישנו בבוז ה'. כי בתוך החטא ענוז כח התשובה. שהניצול אלקות ממתי את החטא הוא הכח התשובה. ואזכ אדורה אכן תדע שבתוך
החטא יש אלקות ויש כח התשובה. ותדע שם החטא איך להסתיר. כי גם חושב למו חשיך ממך. זאת תהי. התקונו להתחבא. האם
אתה חושב שהחטא הוא מפסיק. תיכנס לתוך החיית של החטא. לתוך הכח התשובה של החטא. ברוך התשובה של אתה. שכל מקום
שהיודי נמצא יכול הוא למר אתה. ברוך אתה ה' בני סתרי. שכל המסתרים אתה סתרי. לי. עשך בתוך הסתרי יש אתה. ועם כסות
אומרים ברוך אתה ה'. וזהו ההצלחה היותר גדול להאדם. שהוא יודע שהוא יכול לעבר נוכח בני ה'. והוא צריך כשדך להגיע להשית
וערו הצלחה מאד גדולה להפצל תשובה. שהוא צריך כשדך להגיע להשית. וזאת נמתן לו הצלחה.

ובהנה לול ממנו בא משיח. ויסע לול מקדש. שהי' הוא קלי' שכינה על נשמת משיח. כי נסע מקדשנון של צולס. שער אז הלך עם
אאצה. וידע כי לילך עם אאצה. אינה לוינה קלה. שכל כל בצד ועדע יש פנינות. והוא דרך קשה לילך עם אאצה. שהי' מיד שהיני
לאי' הי' רעד והוצרכו לירד למצרים. ועם הי' כל המצפה של משה. וכשכבר ניללו מעצבים ועלו בעשירות גדולה. חשך לול כי
יהי צדיין עוד פנינות וצוד. ואי אבשי באברהם ובאלקיו. ורצה מיד להגיע להתלות. שמה שרודיו רבו מיד לירש את אורי. שרצה
כבר להגיע למקום המנוחה לאורי. שהיא התלות. אצל כל המהלך של יבוצ תדע כי גר יהי' ברצך בארץ לא להם כי מאות שנה
לא הי' בשביליו. ואאצה כשאמר רק למת אדע כי אינשה נעזר כבר כי גר יהי' ברוך וכו'. ועד שיגיעו לאורי. יעברו לעבור
כי מאת שנה. ואנג. מונח בזה צומק. מה שאמר אאצה למת אדע כי אינשה הי' זאת רק מחמת שיכונן לול. שמתי
לול כבר רצה לירש את אורי. וחשך שהוא כבר צומע לירש את אורי. גרם זאת שאאצה אמר למת אדע כי אינשה.
ואאצה הי' קשר עם לול ולא רצה להיכרע ממנו כי הי' בו נשמת משיח. וכי. להילות אליו הנשמות הקלויים בנשמת משיח.
ועם נשמת משיח עצמו. צריכים לעבור הרבה קליבות. ואי מהקליבות שצריכים לעבור נקראו למת אדע כי אינשה. היינו אליו
שדוקין את הקלף וכדו'. וכשחוצים לעלות אורו של מלך המשיח צריכים מאד לעבור זה הקליפה. ואאצה נכסל לומר למת
אדע מחמת שיכונן לול. שהי' בו נשמת משיח שהוא הבשולה אמיתית. והקלי' של לול המעבדו רוצה כבר עתה לירש את
אורי. וזהו ויסע לול מקדש. שלא רצה לעבור כל המהלך הקשה. וראה כל כבר היודן כי כולו מסקה. כגן ה' כאלף מצרים.
איצ' למשיח ואיך להתלול להשית על גמשים. וזהו האורי' הוא שחר. אמנם למעשה סדוק וצמורה הם חלק של אורי' שיקבלו

תיקון רק למתן בתיקון השלם. ועד אז אין לוי תיקון. ולפי כזה כי אכן בתיקון השלם יקבל גם לוי תיקון. ויתכן שזה בחלק של
 אזהרה היא מה שצריכה להיות שורה לשאר ארצות [אומנות] ובאות יקבל תיקון [אזהרה] ממילא יספיק לוי מקדש שלו רצה לזכור כל
 במהלך הקשה של אמציה. ואחרי הכרזת לוי מצימו אחר הקב"ה לאוציה שא נא צריך ובהו מן המקום אשר אזהרה שם. שמעיה
 עבר דברת אזהרה של לוי לאוציה. ובהו יצרה את נשמת משה שיאמר ברוך אזהרה ה'. ונמתי אמרה לרות ברובה אזהרה ה'. שבתוך
 רוח מנוח הנשמה שיאמר ברוך אזהרה ה'. ובהו מן המקום אשר אזהרה שם. יצפנה ונענה וקדמה וימה שכל ה' קבוצי תכל יבוליס
 לפנות להשיג ולומר אזהרה. כי השיג נמצא בכל מקום וכל מצב כי מלא כל הארץ כבודו. ואחר חלבו העניו שה' ג' לרות קשורה
 ואמר מורה מתני נא מספרך שהשתתף עם החלבו כאלו הוא ג' חלק מהחלבו מכאן שספר הלוחות. לכן ככה מורה לפס חפש
 כפי קצוה של נזכר שם שמו של משה רק אזהרה קצוה. שהוא דגמו של אזהרה. שאם השיג קצוה אליו אזהרה. אכ"כ שם משה יבול
 לקבוצי להשיג אזהרה. וזהו הדגמו של אזהרה. שמקבלין עליו קשורה. שיעז יבוליס הם לפנות להשיג כל המצבים. ויצו כי צנין מתני
 נא ה' תיקון לנס שלו התקבלו על דורו. ומורה אכן התקבלו על דורו ואמר מתני נא. מתני אוקון מ' נה שתיקן כזה את דור
 המבול. והיינו כי דור המבול ה' שלט מים רבים. ובח' אזהרה הוא תיקון להשלים מים רבים. ממילא מתני נא שהוא תיקון לזכור
 המבול. נתן משה שם של אזהרה. ונה שלו התקבלו על דורו שלא היה האוב העניו אפי' ברשעים כאלו של דור המבול. והי' באמת
 דבר להכריזם לכל צבות ולעלות האוב שבהם. ואי' במדע זהו קנין קשורה לתיבה מה קן מלמד את המצור אל התיבה
 מלמד אזהרה. והקשה בתולדות צ"ה מה השייכות של לברית המצורצ' לנח. ומתקבל שנין שנה לא התקבלו על דורו ולא היה האוב
 של הדור. נמצא דיבר עליהם לשה' שלו הוא רק הרע שבהם. והתיבה הכניסו לתוך אור העניו. שגודל דובר קשורה לתיבה
 שהאיר לפס האור העניו. שהוא האוב העניו שהי' בכל הפרסיה. של האוב הלצה נכנס בתוך התיבה. וקיבל עם את האוב של כל
 הדור המבול בתוך התיבה. ושם נתגלה האוב שלהם. ובאמת ה' הכח שדור המבול יוכלו אזהרה להתקבלו ולקבל תיקון. כיצד
 שנתקבלו דור יבוצי מצרים. ובהו למחר המבול בו היונה עם עלה צית אלה כפי' שהוא דומה לקרבנו של המצורצ'. שתי צפרים
 ולו שמן. שנין הציפור המצורצ' הוא תיקון [אזהרה]. וכן הלוג שמן שהוא בח' חממה הוא תיקון למצורצ' משנת' במקא. והוא
 האוב העניו שהי' בגניזה בנשמות של דור המבול. שנה לא יצאה אמתו. ותק' הוא שנתקלה והי' דבר לתקון כי הי' כפי מוכן לתקון.
 ובהו אזהרה קצוה את בני' ויקחו אליה שמן. שזה האזהרה שבהו תיקון הדור המבול. התיקון של אזהרה. אזהרה קצוה את בני'
 ישאל שהם גלגולי דור המבול. ויקחו אליה שמן. שיעלו בדעתם האור העניו שבתוכם. ואזהרה ישלך זה הכח לענות אזהרה על כך
 לעלות זה האוב. כי שם הוא אזהרה. כי מסרת נכסף עליהם להביא האוב העניו שבהם באומר מתני נא. ועלית כי כל
 המקומות יבול היהודי. לומר אזהרה. כי האור העניו מאיר מסוף העולם ועד סופו. וצריכים ליהם לזה האור העניו המאיר מסוף
 העולם ועד סופו. ואזי רואים אלקות כל המקומות גם בתוך החלשים. כי גם בתוך החלשים יש אור העניו והוא אור הקשורה.

והמורה אמר ואני כצית רעון בצית אלקותי לבחתי. בחסד אלקותי דיקאו ולו בחסד של הוי'. ובהו בח' אזהרה השיג לנח התשובה.
 ומופן מה ששיג באמת לכהן גדול. כי הוא השושבינא דמטרונקא שהוא דברג' להביאו האוב העניו שכל נשמי'. שמו' והוא
 אזהרה בקולו יקח. שמאל אליו הוא בקולו. בקולו הוא חותם. ששמי' ישלם חותם. והוא בח' חותמו של כהן גדול שהי' על
 השמן שהוא האור העניו. שלו יוצרו החיצונים ליגע שם. וממנו היו יבוליס לחפש עוד הפעם וצריכה שם למחר שהי' התגברות
 היוונים. שהיוונים הם חיצונים. ולו יבוליס ליגע באור העניו שהוא נצולס. ובהו בשוא ללוו שהוא ריבוי ההסתירים של לוי היס
 המסתירים על צנין גם חושק לא יחשק מתק. אצל כשאמרתי אזהרה להשיג כל המקומות. ומצורתיים בח' ורב חסד. אזי
 אזהרה תשפחם.